

ROSA ET CRUX

NRO 1, TOUKOKUU 2007, 10 VUOSIKERTA

FILOSOFIAA - MYSTIIKKAA - TIEDETTÄ - KULTTUURIA

Ruusuristin Veljeskunta AMORCin Jäsenlehti

Anteeksianto	4
Arkkityypit ja kollektiivinen piilotajunta	8
Ouroborus	16
Elämänvaikeuksien ratkaisusta	22
Parantaako rukous?	26
Silmä muinaisajan Egyptissä	29

© Copyright 2007

**Ruusuristin Veljeskunta
AMORC-SUOMI**

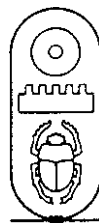
PL 1342, 00101 HELSINKI

Sähköposti: amorc@amorc.fi

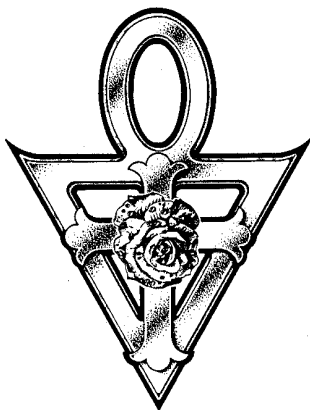
Internet: www.amorc.fi

Kaikki oikeudet pidätetään

*Lehden artikkelit eivät välttämättä kuvaa
Ruusuristin Veljeskunta AMORCin kanta,
jolloin niistä vastaa kirjoittaja*

Mikä Ruusuristin Veljeskunta AMORC on?

Ruusuristin Veljeskunta on kansainvälinen ja yhteisö, johon kuuluu jäseninä naisia ja miehiä lähes kaikista maista. Veljeskunta on kerännyt ja säilyttänyt vuosisatojen ajan vanhaa ja ajatonta viisautta. Veljeskunta ei ole uskonnollinen eikä poliittinen. Sen tehtävänä on välittää hallussaan olevaa viisautta. Päämääränä on, että jokainen oppii elämään tasapainossa itsessään olevien luovien ja rakentavien voimien kanssa niin omaksi parhaakseen kuin ihmiskunnankin hyväksi.

HALUATKO LISÄÄ TIETOJA?

Pyydä esitteemme osoitteella:

Ruusuristin Veljeskunta AMORC

PL 1342, 00101 HELSINKI

tai kerro osoitteesi puhelinvastajaamme

03-3753762

tai ota yhteys sähköpostitse:

amorc@amorc.fi

TOIMITUKSESTA

Elämä

”Minä uskon vakaasti, että kuoleman jälkeen se osa minun olemassaoloani, joka ei ole aineellista eli tässä yhteydessä sielupersonallisuus, orientoituu täydellisesti ilmakehän tajunnan ja sen elämää tuottavan toiminnan kanssa. Ja tämän liittymän johdosta ilmakehä kykenee ylläpitämään ihmisten ja eläinten psyykkistä toimintoa.”

U.P.E.A

Anteeksianto

Rosenkors Forum 1/2006

Eräs jäsen kysyy : ”Kun ajatellaan anteeksiantamista, niin Vanhan Testamentin lausuma ”silma silmästä ja hammas hampaasta” tuntuu raa’alta, barbaariselta ja sopimattomalta nykyisessä yhteiskunnassamme. Toisaalta Uudessa Testamentissa oleva mestari Jeesuksenkin kehoitus antaa anteeksi ’seitsemän kertaa seitsemän’ inhimillisesti ajateltuna tuntuu epäkäytännölliseltä oman aikamme sosiaaliseen elämään siirrettynä. Mitä Veljeskunta sanoo anteeksiannosta? Kuinka usein ja kuinka pitkän ajan tulee antaa anteeksi heille, jotka toimivat epäoikeudenmukaisesti meitä kohtaan ja toisinaan pyrkivät hyötymään jalomielisyydestämme uskomalla, että kyse on vain heikkoudesta?”

Koska anteeksianto on hyve tai kyky, sitä tulee ensiksi käsitellä järkevästi ja

johdonmukaisesti mieluummin kuin pelkästään tunteenomaisesti. Meillä on järki, jota tulee käyttää. Ensiksi meidän tulee muistaa, että ihmiset erehtyvät (tai tekevät syntiä) ja se koskee meitä kaikkia. Tämän seikan henkilökohtainen myöntäminen on tärkeää, sillä muutoin ei voisi vilpittömästi antaa anteeksi toisellekaan. Seuraava kohta on, että meidän tulee oivaltaa, että hän, jota asia koskee, on myöskin ihminen, täynnä virheitä ja heikkouksia aivan kuten me itsekkin; mutta hänessä on myöskin voimakkaita ja myönteisiä puolia, aivan kuten meissäkin. Lopupäätelmä tästä on; etteivät vain toiset tee virheitä, sitä teemme mekin, ja jos me odotamme osanottoa ja ymmärrystä toisilta, silloin meidänkin tulee olla valmiita samaan. Kuten annamme elämässä, siten myös saamme ja tarkoin saman verran kuin me itse annoimme.

Kuitenkin on välttämätöntä tietää, oliko toisen ihmisen toiminta tässä asiassa oli virhe. Tehtiinkö se ymmärtämättä seurauksia? Tehtiinkö teko tarkoittamatta vahingoittaa ja ilman riittävää ymmärrystä seurauksista? Mutta jos on jotain tietoa, että teko oli tahallinen, silloin asiaa tulee katsoa toiselta puolelta. Jos joku yksinkertaisuuttaan tai ymmärtämättä tekee tyhmyyksiä tai jos jonkun ajattelemattomat

toiminnot tuottavat vahinkoa, hänelle tulee antaa anteeksi, mutta millä ehdoin ja millä vaatimuksilla? Nämä vaatimukset ovat siksi, että tämä henkilö havaitsisi virheellisen toimintansa ja tuntisi niiden seuraukset. Tällöin voi olettaa, että jos hän on vapaa pahasta tahdosta tai rikollisista tarkoituksista, niin hän pyrkii korvaamaan virheen tai ainakin estämään, ettei se tapahtuisi uudestaan.

Mutta mitä teemme silloin, jos yksilöä toimii tarkoituksella ja pahantahtoisesti? Pitääkö meidän silloinkin antaa anteeksi ja jättää asia pois ajatuksista? Miten tulee reagoida? Vaistomainen tunnereaktiohan on, jos meitä on kohdeltu väärin, lyödä takaisin tai aiheuttaa ainakin yhtä suuri tai suurempi vahinko tekijälle. Tänä luonnollinen laki on ollut pohjana Vanhan Testamentin Mooseksen laille 'silmä silmästä ja hammas hampaasta'.

Babylonian kuningas Hammurabi (noin 1792-1750 e. Kr) sai aikaan lakikokoelman, joka luultavasti on ensimmäinen kirjoitettu lakikirja (yksi dioriitti- ja joukko savitauluja Louvrenissa, Pariisissa). Tämä laki toimi oikeusohjeena omana aikanaan. Se sisälsi periaatteen 'silmiä silmästä' ja se epäilemättä vaikutti Vanhan Testamentin lakeihin, koska se kirjoitettiin muistiin silloin kun juutalaiset olivat Babylonian vankeudessa. Esimerkiksi jos joku varasti toiselta, häneltä hakattiin oikea käsi poikki rangaistuksena. Tämänkaltaiset reaktio vääriin toimintaan ei luonnollisesti edusta sitä itseuria, jonka sivilisoituneet ihmiset ovat saavuttaneet. Rangaistus toimi jossain määrin varastamista ehkäisevänä pelottimena tietyissä tapauksissa ja sitä edelleenkin käytetään joissain maissa. Toisin sanoen, joiltakin ihmisiltä ei voi pyytää oikeutta tai anteeksiantoa, koska sääli tulkitettiin heikkoudeksi.

Silloin kun teko on tehty pahaan tarkoitukseen, anteeksi antaminen riippuu suuresti teon seurauksista. Jos ei syntynyt merkittävää vahinkoa tai kärsimystä, silloin tulee esittää vastalause tekijälle ja osoittaa tehty vääräys. Tällä ei tarkoiteta kontrollimatonta tunteenomaista purkausta. Pikemminkin tulee varoittaa väärin toimintaa, että jatkossa samankaltaiset toiminnot hänen taholtaan tuottavat seurauksenaan lainmukaisia rangaistustoimenpiteitä. Tämän tarkoituksena on, että lainrikkoja tietää, että vaikka olet täysin tietoinen hänen epärehellisestä toiminnastaan ja sen aiheuttamasta kärsimyksestä, niin annat anteeksi tämän kerran. Mutta tee täysin selväksi asiainomaiselle, ettei tapahtunut tulla missään olosuhteissa sietämään toista kertaa.

Psykologisesti ja puhtaasti käytännön syistä olet tällöin ottanut oikean asenteen toimimalla edellä kuvatulla

tavalla. Ensiksi osoitat oman ylivoimaisuutesi itsekontrollin harjoittamisessa ja ettet halua aloittaa 'silma silmästä'-toimintaa. Toiseksi, kun ilmoitat lainrikkojalle, että jos näin tapahtuu vielä kerran, siitä seuraa rangaistus. Näin toimien et yllytä häntä uusimaan väärä toimintatapaa tai luulemaan, että olet liian anteeksiantava ja siten heikko.

Harvey Spencer Lewis oli mies, jolla merkittävän työnsä takia oli monien vainojen ja moitteiden kohteena. Vielä vuosia kuoleman jälkeen häntä vastaan hyökättiin sanoin ja kirjoituksin, joita ovat laatineet uskonnollisten lahkojen papit tai muut, jotka ovat kateelisiä siitä miten hän onnistui työssään kautta maailman.

Ensimmäiseen häntä kohtaan suunnattuun hyökkäykseen H. S. Lewisin reaktio oli lempeä ja ystävällinen. Hän ei vastannut hyökkäyksiin tai kirjoitti jonkun puolustelevalan lausunnon. Hän saattoi myöskin hymyillä

koko tapahtumalle ja antaa hyökkääjille anteeksi heidän tietämättömyytensä tai yksinkertaisten todisteidensa vuoksi. Hän ei vastannut hyökkäyksiin terävästi tai ankarasti. Kun häntä vastaan hyökättiin toisen kerran samalta suunnalta, hänen vastuksensa oli sama kuin aiemminkin eli suhteellisen suvaitseva ja voidaan sanoa, jopa hyvin anteeksi antava. Kuitenkin, jos epäolennaisuudet jatkuivat, H.S. Lewis oli kypsytynyt tilanteeseen. Hän ei osoittanut vihaa, vaan vastaus oli voimakas, kaunopuheinen ja terävä ja kirveltävä oikaisu sille, joka oli hyökännyt häntä vastaan.

Kun H.S. Lewisiltä kysyttiin, miksi hänen reaktionsa muuttuivat tässä kohtaa, hän hymyillen vastasi: "Jeesus sanoo, että ihmisen tulee kääntää lyöjälle toinen poskensa, mutta Hän ei kerro, mitä tulee tehdä sen jälkeen. Silloin saa toimia oman ymmärryksensä mukaan."

Carl Gustav Jung. Arkkityypit ja kollektiivinen piilotajunta

J. McTear, FRC
The Rosicrucian Beacon, joulukuu 2005

Kuuluisa sveitsiläinen psykiatri, Carl Gustav Jung (1875-1961) oli sitä mieltä, että hänen 'kollektiiviseksi piilotajunnaksi' nimittämänsä alitajuinen mieli oli yhtä tärkeä kuin yksilön objektiivinen ja subjektiivinen tietoisuus. Hänen mukaansa länsimaalaisten ei tarvitse etsiä idän perinteestä pyhiä ja mystisiä symboleja, koska meillä lännessä on oma, laaja ja vähän käytetty hermeettinen perinne (=alkemia). Jungin mukaan hermeettisen filosofian taustalla on piilota-juista psykologiaa.

Carl Gustav Jung syntyi 26. heinäkuuta 1875 pienessä Kesswil-nimisessä sveitsiläisessä kylässä. Hänen isänsä oli maalaispastori Paul Jung ja äitinsä Emilie Preiswerk Jung. Jungien ympärillä oli laaja ja kouluja käy-

nyt suku, johon kuului monia pappeja ja muutamia erikoisia henkilöitä.

Jungin isä alkoi opettaa kuusivuotiaalle pojalleen latinaa, ja tästä sai alkunsa pojan elämänikäinen kiinnostus kieliä ja erityisesti antiikin kirjallisuutta kohtaan. Usei-

Carl Gustav Jung

den eurooppalaisten kielten lisäksi Jung pystyi lukemaan monia vanhoja kieliä, kuten sanskritia. Tämä on hindujen alkuperäisten pyhien kirjojen kieli.

Jung oli melko lailla eristäytynyt nuori, joka ei paljoakaan välittänyt koulusta eikä keskinäisestä kilpailusta. Hän meni yhdentoista ikäisenä Baseliin sisäoppilaitokseen, jossa hän ei viihtynyt kovinkaan hyvin. Eräässä koulukavereiden kesken tapahtuneessa nujakassa hän sai lievän vamman päähänsä ja pyörtyi. Tätä pyörtymistä hän käytti pakokeinona koulusta ja pyörtyili stressitilanteissa. Muutaman kuukauden päästä Jung itse oivalsi asian oikean laidan ja alkoi opiskella kiivaaseen tahtiin.

Vaikka Jungin tärkein ja ensimmäinen ammatillinen toive oli tulla arkeologiksi, hän alkoi opiskella lääketiedettä Baselin yliopistossa. Työskennellessään kuuluisan neurologin

Krafft-Ebingin alaisuudessa hän alkoi suunnitella psykiatrin uraa.

Professorin kivi

Vaikka Jungia pidettiin introverttinä, häneltä ei todellakaan puuttunut sanoja ja suunnattoman kirjoituskykyä ja –työnsä vuoksi hänestä on tullut huomattava henkinen opettaja. Yhtä asiaa ei ole kuitenkaan huomioitu tarpeeksi, Jung oli aivan liian inhimillinen, humaani. ”Olen vain kulttuurityöläinen”, hän kerran myhäili nauttiessaan omien perunoidensa kasvatamisesta. Jotkut nimittävät häntä ’erehtyväiseksi, jäykäksi vanhaksi mieheksi’. Hän itse sanoi itsestään: ”En ole filosofi, en sosiologi, olen lääkäri, teen työtä tosiasioiden kanssa.” Toisinaan Jung oli äärettömän ja uskomattoman selvänäköinen. Kirjassa ’Unia, ajatuksia, muistikuvia’ on esimerkki, jossa Jung selittäessään työtään kutsuilla juhlapöydässä täysin tietämättään kertoi julki hänelle

tuntemattoman, läsnä olleen päivällisvieraan elämään liittyneet salat.

Jungin kiinnostus kiviä kohtaan alkoi hänen ollessaan noin yhdeksänvuotias, kun kotipuutarhan eräästä hiukan maasta esiinpistävästä kivistä tuli hänen kivensä. Hän vietti tuntikausia istuen tällä kivellä: ”Minä istun tällä kivellä. Minä olen ylhäällä ja se on alhaalla.” Mutta myös kivi saattoi sanoa ’minä’ ja ajatella: ”Minä makaan tässä, tässä rinteessä ja hän istuu minun päälläni.” Tästä nousi kysymys: ”Olenko minä se, joka istuu kivellä, vai olenko minä kivi, jonka päällä hän istuu?”

Kun Jung oli kymmenvuotias, hän valmisti kuuden sentin mittaisen pikkumiehen, jolla oli ’pitkäliepeinen takki, silinterihattu ja kiiltäväksi hangatut kengät’. Pikkumiehelle hän lahjoitti sileän, pitkänomaisen melkein mustan Reinin kiven, joka oli ollut kauan hänen taskussaan. Asia oli hänen

salaisuutensa, kuten puutarhakivikin ja näistä oli hänelle lohtua huolten täyttämän lapsuuden ajaksi. Ei ollut epäilystäkään, että tämä ajaton, häviämätön kivi edusti hänessä olevaa toista minuutta.

Yli seitsemänkymmenen vuoden iässä Jung löysi odottamatta kolmannen kivensä. Hän oli aiemmin rakentanut talon omin käsin Bollingeniin Zürichjärven rannalle. Vuosien kuluessa hänestä alkoi tuntua, että talo oli epätäydellinen ja siksi hän lisäsi siihen tornin ja lisähuoneita. Bollingen oli paikka, jossa Jung tunsivat olonsa syvimmin oma itsensä. Kun hänen piti saada eräästä kivilouhimosta tarkkaan mitattu kolmikulmainen kivi puutarhan muuria varten, paikalle tuotiin täydellinen kuution muotoinen kivi, joka oli paljon tilattua suurempi. Laivamiehet aikoivat viedä kiven pois, mutta Jung katsottuaan kiveä sanoi: ”Ei, tämä on minun kiveni, minun täytyy saada se!”

Jung kaiversi tämän kuu-
tiokiven kahteen pintaan tek-
stejä, joista toinen oli vuonna
1313 kuolleen alkemistin Ar-
naldus de Villanovan lati-
nankieliset säkeet ja toiseen
pintaan hän kaiversi kabiirin
(Demeter-kultin jumala) ja
kreikankieliset aikaan liittyvät
sanat. Kolmannen sivun pin-
taan kivi sai ilmaista itsensä
latinaksi: ”Olen orpo; kuitenkin
minut löydetään kaikkialta.-
Olen yksi, mutta kuitenkin
itseäni vastaan. Olen yhtäkaa
nuorukainen ja vanhus... Olen
kuolevainen jokaiselle, mutta
kuitenkaan aikojen vaihtelut
eivät kosketa minua.” Kun kivi
oli valmis, Jung katseli sitä
ihmetellen ja kysyen itseltään,
mitä tuollaisen tekeminen
yleensä voi merkitä.

Psykyen kalastaja

’Vesi on piilotajunnan suosik-
kisymboli.’ Nuoruudestaan
lähtien Jung halusi elää järven
läheisyydessä. Constance-jär-
ven laaja selkä oli hänen var-
hainen lapsuudenmuistonsa.

Hän muisti myös lapsuuden
Reinin, jonka vuolaat putouk-
set pelottivat häntä ja aiheut-
tivat yöllisiä painajaisia.

Vesi oli myös muinainen
symboli äitihahmoille, joihin liit-
tyi käsitteinä ravitseva hyvyys,
intohimo ja maanalaisen virran
syvyydet. Jungissa oleva lapsi
laati vaistomaisesti erilaisia
rituaaleja ja rakensi vallituk-
sia, jotka pitivät poissa veden
mustan maailman (=piilotajun-
nan), johon ’johon ihminen voi
kadottaa itsensä.’ Myöhemmin
hän sanoi, että ihmisen per-
soonan ja hänen ’varjonsa’
yhdistelmä voivat vahvistaa
hänen tietoista puoltaan niin,
että hän voi turvallisesti ’ka-
lastaa’ piilotajunnan syvyyk-
sissä eläviä asioita.

Animan eli elämän arkkit-
yppi eli elämänhenki on myös
yksi piilotajunnan hahmoista.
Veteen liittyvissä tarinoissa
sitä edustaa merenneito tai
noita tai neitsyt tai henkinen
äiti. Yhdessä nämä muo-
dostavat sielun eli erottelevan

tiedon. Anima elämänhenkenä on hämärä ja mystinen. Sadun prinsessa Ruususena hänet herätetään ja saatetaan taitavasti elämään maagikon toimesta, joka samalla kertaa on hänen poikansa ja isänsä. Jung muistuttaa, että alkemistinen ruusuritarifilosofien kirjoitus mainitsee: ”Elämä on sielu, se on öljyä ja vettä.” Tämä ajatus ’hengitys-sielu on öljyä ja vettä’, tulee Merkuriuksen kaksoisluonteesta.

Jungin oma näky omasta animastaan on eräs hänen elämänsä oudoimmista tapahtumista. Hän oli vierailmassa Ravennan Galla Placidian kirkossa ja näki seinillä vanhoja mosaiikkifreskoja, joita ei ollut olemassakaan. Kun Jung jossain vaiheessa puhui animasta ja kun joku sanoi, että useimmat hänen oppilaistaan olivat naisia, hän sanoi: ”Minkä sille voi! Psykologiahan on kaiken kaikkiaan sielun tiedettä eikä ole minun syyni että sielu, anima on nainen!” Antiikin ihmisille anima ilmeni joko jumalattarena tai noitana.

Bollingenin taikuri

”Kun on paholaisen isoäiti äitinä ja paholainen isänä, kuinka voisi olla hyvän Jumalan lapsi?” Professori Jung esitti usein paradokseja ja tarinoita kuulijakunnalleen ja näiden tarkoituksena oli epäsuorasti ohjata kuulijoita.

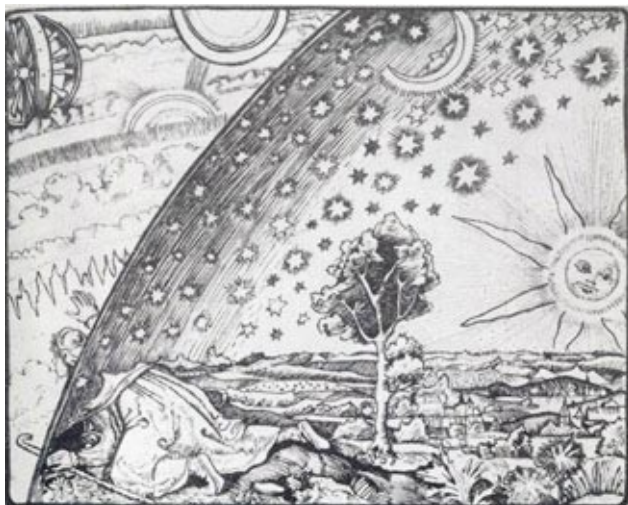
Jungin kivi alkemistisine kirjoituksineen on yhä Bollingenin talon ulkopuolella, hiljaisella tavallaan ilmentäen Merlinin elämää metsässä sen jälkeen kun hän oli jo kadonnut maailmasta. Jungin mukaan Merlin edustaa keskiaikaisen piilotajunnan yritystä luoda rinnakkaishahmo Parsivalille. Parsival on kristillinen sankari ja Merlin paholaisen ja puhtaan neitsyen poikana on hänen synkkä veljensä. Kahdennelatoista vuosisadalla, jolloin hänen tarinansa syntyi, ei ollut vielä edellytyksiä ymmärtää sitä, mitä hän vertauskuvallisesti merkitsi. Sen vuoksi hän joutuu lopulta maanpakoon, ja siitä johtuu ’Merlinin huuto’,

joka kaikuu metsässä vielä hänen kuolemansa jälkeen. Alkemistit oikeastaan kuljettivat Merlinin salaisuutta eteenpäin, ennen muuta Merkuriuksen hahmossa.

Jung tunsi, että hän jatkuvasti koki perittyjen mahdollisuuksien eli arkkityyppien olevan tuntemattomina läsnä. Arkkityypit ovat psyyken näkymätön veljeskunta, jota tietoinen mieli 'vaatettaa' muuttuvin empiirisin hahmoin eli symbolein, jotka täyttävät meidät pelolla, ikään kuin kohtaisimme toisen itsessämme.

"Jumala on ympyrä, jonka keskus on kaikkialla ja jonka kehää ei ole missään."

Jung tunsi pelkoa monta kertaa ja myönsi sen, kuitenkin hän ei koskaan antanut tietä pahalle tai hyvälle, vaan hän yksinkertaisesti odotti voidakseen ymmärtää. Usein oli mahdotonta olla projisoimatta ulospäin pimeitä voimia, intohimoista, primitiivistä, maanalaisista luontoa. Jos tarkkailemme pelkojamme ja etsimme vastausta sisimmästämme, silloin vaistomainen, unohtumaton 'ikivanhan muinaisen miehen'

viisaus saattaa puhua meille auttaen meitä ratkaisemaan tai sopeutumaan ongelmiimme. 'Ikivanha mies' ilmestyy Faustissa Cabirosina, kauniina veden lapsena tai cabireina, 'alkuperäisinä miehinä' jotka ovat pieniä kooltaan, mahtavia voimiltaan. "Älykkyystään, viisaudestaan ja ymmärryksestään huolimatta", Jung sanoo, "ikivanha mies on arvokas moraalisten syiden vuoksi." Lasta tai ikivanhaa voi parhaiten kuulla se, joka kulkee hieman muista erillään omalla polullaan.

Jung ei koskaan pitänyt itseään mystikkona vaan pelkästään kokeellisena psykologina, intuitiivisena ajattelijana, jolla oli omat mielipiteensä. Yksinäisenä hän oli syrjässä oman aikansa yleisestä ajattelutavasta. Jung mainitsee: "Tiedättekö, jos valitset maailman sata älykkäintä ihmistä ja saatat heidät yhteen, heistä tulee yksi tyhmä joukkio. Ja kun heitä on kymmenen tuhatta yhdessä,

heidän kollektiivinen älynsä on alligaattorin tasolla."

Jungin kirpeä, säkenöivä huumori koskettaa muiden samanmielisten yksinäisten sielua ja henkeä: "Ihmisen tulee elää oman luontonsa mukaisesti; hänen tulee keskittyä itsetuntemukseen ja sitten elää itsestään saamansa totuuden mukaisesti. Mitä sanoisitte tiikeristä, joka olisi kasvissyöjä?"

Jung kertoi hienon tarinan oppilaasta, joka tuli rabbin luokse ja kysyi: "Vanhoina aikoina oli ihmisiä, jotka näkivät Jumalan kasvoista kasvoihin. Miksi näin ei enää tapahdu?" Rabbi vastasi: "Koska nykyään kukaan ei kumarru niin alas." Jungin mukaan "ihmisen tulee kumartua hieman voidakseen saada vettä virrasta."

Toisin sanoen, jos me sallimme objektiivisen ja subjektiivisen tietoisuuden nousua piilotajuksen mielemme yläpuolelle, suljemme pois

itseltämme inspiraation lähteen. Käännyimme pois päin ja emme voi enää nähdä Jumalan kasvoja.

Ensimmäistä maailmansotaa edeltävä aika ja maailmansota oli Jungille äärimmäisen raskasta aikaa. Silloin hän kuitenkin alkoi laatia ensimmäisiä persoonallisuusteorioitaan. Sodan jälkeen hän matkusteli paljon käyden mm.

Afrikassa alkuasukasheimojen parissa, Amerikassa ja Intiassa. Hän meni eläkkeelle 1946 ja vetäytyi julkisuudesta vaimonsa kuoleman jälkeen 1955 ja hän kertoo, että tuolloin hän tunsisi sisäistä pakkoa tulla siksi mitä hän todella oli. Jung kuoli Zürichissä 6. kesäkuuta vuonna 1961.

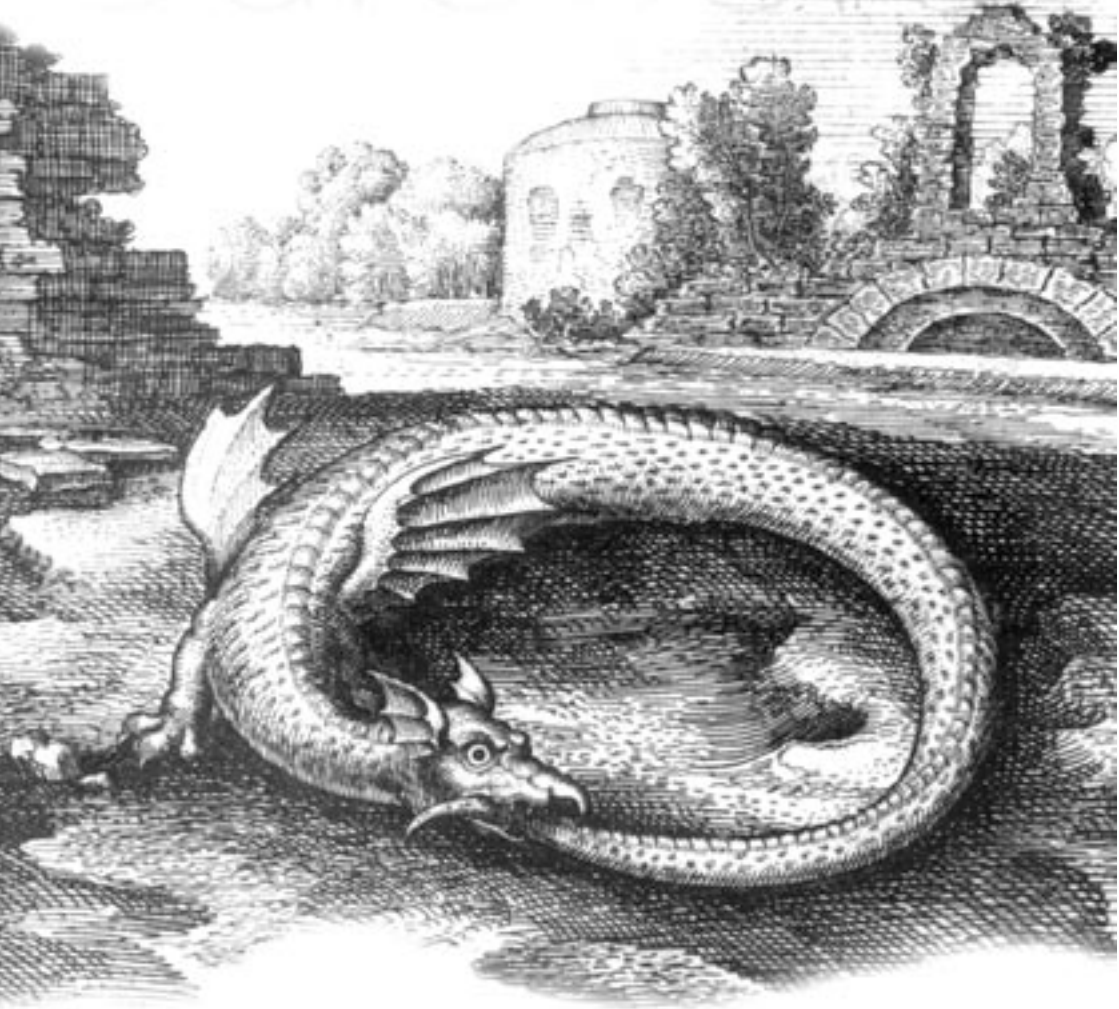

SEN AIKAA KUN HENKI PIHISEE

Kun seuraavan kerran mietit jotain ratkaisua, jossa sinun on päätettävä, otatko vastuun elämästäsi omiin käsiisi, teetkö oman valintasi vai et, niin tee itsellesi tärkeä kysymys:
"Kuinka kauan minä tulen olemaan kuollut?"
Tässä ikuisuuden perspektiivissä voit tehdä todella omat ratkaisusi ja jättää huolehtimisen, pelot, epäilyt ja syyllisyyden tunnot niille, jotka elävät ikuisesti.

-Wayne W. Dyer

Ouroboros

P. Goodall, FRC
The Rosicrucian, kesäkuu 2005

Eräs alkemian eniten käytetyistä aiheista on käärme. Nykyisin tämä arkkityyppinen symboli liittyy ns. Hermeksen sauvaan, jolloin sitä näkee lääketieteen ja apteekkilaitoksen yhteydessä. Siinä kuvataan kahden polariteetin, miehisen ja naisellisen liittoa, jossa kaksi käärmettä on kiेतoutunut Merkuriuksen sauvaan. Käärmesymboliikkaa on käsitelty monella tapaa esoteerisessa kirjallisuudessa ja ajattelussa. Tässä artikkelissa tarkastellaan yhdenlaista käärmeeseen liittynyttä symboliikkaa, josta käytetään nim-

Kuva 2

itystä 'ouroborus'. Ouroborus on käärme tai siivellinen lohikäärme, joka on kiertyneenä ympyrän muotoon ja puree omaa häntäänsä. Kreikan sana ouroborus merkitsee 'hännänpurijaa'.

Alkuperä

Tätä vertauskuvaa tavataan monissa muinaisissa kulttuureissa Egyptin ohella, josta on olemassa ensimmäinen kuvaus vuodelta 1600 eKr. (kuva 1). Nicolas Flamel (1330-1417)

Kuva 1

kirjoitti seuraavaan tapaan mm. hieroglyfisiä hahmoja käsittelevässä kirjassaan: ”Nämä ovat käärmeitä tai lohikäärmeitä, joita muinaiset egyptiläiset maalasivat ympyrän muotoon. Niissä pää puree häntää ja se tarkoittaa, että ne ovat peräisin yhdestä tai samoista asioista ja että tämä oli riittävä ja näin kiertyen ja ympyrän muodostaen, ympyrä teki itsensä täydelliseksi” (2).

Egyptistä tämä eläinsymboliikka siirtyi Foinikiaan ja sen jälkeen kreikkalaiseen maailmaan. Kiinasta sitä on tavattu Zhou-dynastian ajalta 1200 eKr. jossa se oli kai-verrettu pronssiin (kuva 2; 3). Myöhempi aleksandrialainen hellenistinen kulttuuri, joka luultavasti jäljitteli egyptiläistä mallia, suunnitteli kuvan, joka oli hyvin yleinen keskiajan ja varhaisen uuden ajan eurooppalaisissa alkemistisissä käsikirjoituksissa ja dokumenteissa (kuva 3). Aleksandrialainen runoilija ja kirjailija Claudian (noin 390 jKr.)

Kuva 3

kirjoittaa asiasta seuraavaan tapaan: ”Kaukana, tuntemattomana, ajattelun tuolla puolen, tuskin jumalien ulottuvissa, ajan kaukaisessa kesytömmässä alussa, on maailmanalun muinainen onkalo, jonka suunnattomassa rinnassa on ajan kehto ja kohtu. Käärme sulkee onkalon ja kuluttaa kaikkea hitaalla voimalla vihreät suomet aina kimaltaen. Sen suu nielee omaa häntäänsä ja mykällä liikkeellä se tavoittelee alkua (4).

Käärme esiintyy myöskin

muinaisskandinaavisessa kulttuurissa Jormungandr-nimisenä Yggdrasil-myytissä sekä Intiassa hinduilla. Hinduilla lohikäärme ympäröi kilpikonnaa, joka kannattelee neljää elefanttia. Nämä neljä elefanttia pitävät pystyssä maailmaa.

Symboliikkaa

Ouroboros on ollut yleisesti käytössä aikojen saatossa, ei pelkästään henkisen alkemian, vaan myös filosofisen symboliikan piirissä. Tällöin siihen on liitetty mahtavia metafysisiä piirteitä. Modernein termein sanottuna se on todellakin arkkityyppinen ja selkeä hahmo, joka merkitsee ikuisen elämän kiertoa ja ruuristiläisille sielupersonalisuuden syklistä kehitystä.

Siten ajan idea heijastuu sen muodossa, johon siihen samalla liittyy ikuisuuden käsite. Gnostilaisessa kuvassa, joka on aleksandrialaisen ajan Kleopatran Chrysopoeissa (2. vuosisata jKr., kuva 4), ikuisuutta on korostettu liittämällä

Kuva 4

kreikkalainen lause 'en to pan' (yksi on kaikki) kuvion sisäpuolelle. Tämä kuvaa kaiken luomisen metafysisistä edustusta. Edelleen käärmeen toinen puoli on maalattu mustalla ja toinen valkoisella, jolloin on korostettu universaaleja vastakohtia, aktiivisuutta ja passiivisuutta, ratkaistuna androgyynisen kokonaisuuden muodostavana tilana. Myös fyysisen alkemian tislusprosessia ja sen henkistä muuntavaa luonnetta on kuvattu tällä samalla symbolilla.

Ajan peruskäsitteeseen liittyy myös muita samankaltaisia symboleja. Yksi esimerkki siitä on eläinrata kaksinetoista ympyrän kehälle sijoittuneine alueineen. Eläinradan kreikkalaiseen nimeen liittyvät sanat 'zoe' tarkoittaen 'elämää' ja 'diakos' 'pyörää'. Toinen on yleisesti aikaa edustava Saturnus, jonka sanotaan syövän omat lapsensa.

Manittakoon vielä lopuksi, että tätä niin mielikuvituksellista ja niin tehtävänsä sopivaa ouroborus-symbolia ei voi sivuuttaa. Se on syntynyt universaalisesta tietoisuudesta, josta itsekkin olemme osia.

Viitteet

1. Tämä aika on arvioitu; liittyy Egyptin 26. dynastiaan.
2. N. Flamel: Exposition of the Hieroglyphical Figures- His Secret Booke of The Blessed Stone called the Philosopher's. Lontoo, 1624. Lainausta L. Abrahamin teoksessa: A Dictionary of Alchemical Imagery, 2003, s.207.
3. <http://www.spirasolaris.ca/sbb4f.html>
4. Claudianin runoelman On the Consulship of Stilicho toisesta runosta, joka on lainattu J. Lindsayn teokseen The Origins of Alchemy in Graeco-Roman Egypt, 1970, s. 268.

Elämänvaikeuksien ratkaisusta

R. Daniels, FRC

The Rosicrucian Beacon, jouluk. 2005

Elämäämme kuuluvat vaikeudet ja ongelmat ovat kasvun ja muutoksen mahdollisuuksia. Siksi meidän tulee ajatella luovasti, kun pyrimme ratkaisemaan yksilöllisesti tai yhteisöllisesti kohtaamiemme ongelmia.

Kohdatessamme tapahtumia, joiden ylittäminen tuntuu mahdottomalta, meillä ei useinkaan ole muuta mahdollisuutta kuin uskoa mystikoiden 'jumalalliseksi laiksi' nimittämään sisäiseen oikeudenmukaisuuteen ja jaloon tasapainoon. Vaikeiden aikojen vallitessa on pyrittävä sivuuttamaan ulkoisen mielemme tuottamat huolen ja pelon aiheet ja otettava vastaan korkeamman minuuden tuomat selkeät ajatukset ja myötämieliset tunteet. Jokaisen ihmisen sisimmässä on olemuksen syvempi puoli,

joka ilmentää tarpeiden todellisuutta paremmin kuin mikään muu maailmassa. Tämä sisäinen minä pyrkii ohjaamaan ja neuvomaan meitä joka-päiväisissä päätöksissämme, jotta voisimme tavoittaa oikean elämäntavan, terveyttä ja myötäkäymistä joka-päiväisessä elämässämme. Kaikki mahdolliset ongelmat voidaan ratkaista, jos kuuntelisimme sen kuiskauksia ja neuvoja. Sillä on ainutlaatuinen pääsy kaikkiin menneisyytemme tapahtumiin ja kaikkiin tulevaisuutemme mahdollisuuksiin.

Joskus meillä on mahdollisuus keskustella ongelmistamme muidenkin kanssa. Kun kuuntelijamme sattuu olemaan sympaattinen ihminen, saattaa tapahtua, että sisäinen minämme tuottaa ratkaisun ongelmallemme ja

saamme hakemamme vastauksen. Joissakin tilanteissa Jumalallinen Tahto käyttää toista ihmistä kanavana esittäessään ongelman ratkaisua. Älä hyväksy vaikeuksiasi siksi, että näet joidenkin muiden olevan samassa tilanteessa ja ajattelet sen olevan jotenkin normaalia. Kosmiselta saat apua niin kauan kuin pysyt rakastavana, ystävällisenä ja muut huomioonotettavana ihmisenä ja kun luotat siihen, että kosmiset lait työskentelevät sinun hyvän terveytesi, onnellisuutesi ja menestyksesi hyväksi.

Kun tarkastelemme omia vaikeita elämänvaiheitamme, tulemme selkeämmin tietoisiksi Kosmisen ohjaavasta vaikutuksesta. Kosminen pyrkii aikaansaamaan parempaa elämää meille kaikille. Nämä kosmiset vaikutukset voivat toisinaan aiheuttaa epäsointuja ja muutoksia nykyiseen elämäämme. Näiden kautta itse asiassa synnytetään uudenlaisia sopivampia olo-

suhteita. Kosmisten vaikutusten kaudet voivat kestää vuosikymmeniä aiheuttaen monenlaisia elämän muutoksia ja lopulta ne saattavat johtaa myös moniin vaikeuksiin. Kun tarkastelemme kulunutta aikaa, voimme havaita, että aikojen kuluessa olemme käyneet läpi monenlaisia historiallisia kriisejä, jolloin oikeastaan olemme paremmin varustautuneita tulevaisuuteen näiden saatujen kokemusten pohjalta. Siksi meidän tulee pyrkiä sopeutumaan ja totuttaa itsemme Kosmisen tuottamiin vaikutuksiin ja työskennellä yhdessä sen tulevaisuussuunnitelmien puolesta.

Toisaalta omat henkilökohtaiset ongelmamme aiheuttavat meille eniten huolta. Jokainen kriisi on pakko kohdata ja ratkaista parhaalla mahdollisella tavalla siten kuin sen osaamme. Nämä henkilökohtaiset vaikeudet kohtavat meitä usein siksi, ettemme mystikkoina juokse joukon mukana, ja kasvava sisäinen

pyrkimyksemme vetää meitä olosuhteisiin ja tilanteisiin, jotka määrittelevät kaikkea sitä, mikä on meille rakasta. Ne testaavat ratkaisujamme ja määrätietoisuuttamme edettä elämän polkua ylöspäin. Nämä kohtaamamme henkilökohtaiset vaikeudet eroavat monella tapaa niistä maallista ongelmista, jotka jatkuvasti seuraavat toinen toistaan. Omat henkilökohtaiset kriisimme ovat aina uusia ja haasteellisia, ne ovat paljastavia ja usein hätkähdyttäviä eikä niitä ei voi välttää, koska ne ovat nousseet karman lainalaisuuden mukaisesti. Kohtaamalla ja kriittisesti analysoiden niitä, voimme oppia näistä henkilökohtaisista vaikeuksista, jotka pääasiassa koskettelevat suhteitamme toisiin ihmisiin.

Karmiset suhteet

Kohtaamme matkallamme monia ihmisiä. Joillakin on suurikin vaikutus meihin, toisten kohdalla me vuorostaan

vaikutamme. Kuitenkin jokaisen ihmisen elämässä on ainakin yksi ihminen, jolla on suuri vaikutus hänen elämäänsä. Hän on siellä niiden karmisten syiden vuoksi, joita olemme hankkineet yhden tai monien aiempien elämiemme aikana. Monesti muut ovat murskanneet toiveemme emmekä aina ole voineet saavuttaa aikomuksiamme ja meistä tuntuu, että meitä pidätellään saavuttamasta aikeitamme. Nämä karmiset suhteet ovat arvokkaita eikä meidän tulisi mitenkään välttää niitä. Meidän tulisi tarkastella niitä sisäisestä perspektiivistä käsin ja koettaa arvioida niiden arvoa. Nämä ihmiset ovat täällä nyt, jotta voisimme työskennellä ja toteuttaa kohtaloamme tässä elämässä ja olla jättämättä tätä ratkaisevan tärkeää työtä toiseen inkarnaatioon.

Hyvin usein oppilasta aletaan vastustaa tai arvostella, koska hän on alkanut kiinnostua mystisestä elämästä. Lähiomaiset ja hyvät ystävät

saattavat tuntea epäluuloisuutta hänen henkilökohtaisen etsintänsä vuoksi ja asiasta saattaa syntyä ristiriitoja. Tässä kohden oppilaan tulee harjoittaa ajattelun vapautta. Hänen ystävillään on oikeus valita oma tiensä ja se, mihin he uskovat ja hänen itsensä pitää enemmän tai myöhemmin ottaa kantaa omin mielenkiinnon kohteisiinsa ja etsiä tietoa, joka vapauttaa hänet menneisyyden siteistä.

Kun olemme kehittäneet sellaisen sisäisen mallin, joka hyväksyy eteen tulevat haasteet ja uskoo onnistuvansa niiden ratkaisussa, voimme olla varmoja mystisen elämän korkeimmasta sopusoinnusta. Tämänkaltainen asenne saa meidät tarkastelemaan päivittäisiä kriisejämme tunteella, jotka voimme jakaa suuremmalla ymmärtämyksellä ja tarkoituksella.

Elämämme pyörii muiden ihmisten elämien ympärillä ja meidän, jotka joskus voimme

olla muita vahvempia mystisten tietojemme vuoksi, meidän tulee jakaa voimaamme ympärillä oleville, etenkin perheelle ja ystäville, joilla usein ei ole mystisten tietojen suomaa etua. Meidän tulee oppia jakamaan paras puolemme itsestämme muiden kanssa, koska me olemme osallisina heidän yksilöllisessä karmassaan. Heidän elämänsä on osa omaa elämäämme ja meidän tulee pysyä lujina uskossamme. Rakastavan ja määrätietoisen sydämen vaikutus on suuri siunaus toisille ja se saa meidät selkeämmin näkemään tavan, jolla ratkaisemme yksilölliset vaikeutemme ja oivallamme, mikä arvo niillä on edistymiselle.

Parantaako rukous?

R. Buscemi, FRC

Rosicrucian Digest vol 82,2, 2004

Kuluneiden viimeisten kymmenen vuoden aikana on tutkittu rukouksen vaikutusta joihinkin sairauksiin. Näistä mainittakoon esimerkiksi syöpä, HIV, AIDS ja aivosyöpiin lukeutuva glioblastoma. Alan tutkimuksen alullepanija oli sir Francis Galton, joka jo vuonna 1872 kirjoitti aiheesta. Tutkimuksellisesti rukous luokitellaan yhdeksi kaukoparannuksen muodoksi.

Kaukoparannuksella tarkoitetaan erityistä parantamistekniikkaa, jossa parantajan ja potilaan välillä ei ole fyysistä yhteyttä. Parannettavan ei tarvitse olla hoidon aikana parantajansa luona, ei edes maantieteellisesti samalla paikkakunnalla. AMORCin Keskinäisen Henkisen Tuen Neuvoston päivittäistä meditaatiota voidaan myös pitää kaukoparannuksena, jon-

ka taustalla on ajatus, että positiivisia energioita voidaan ohjata apua tarvitseville, ja kun neuvosto on itsessään metafyyssinen luonteeltaan, sen vaikutukset näkyvät fyysisenä terveytenä, hyvinvointina ja mielenrauhana.

Rukoileminen on tunnetuin kaukoparantamisen muoto. Rukousmuotoja ajatellaan olevan kolmenlaisia. Esirukouksessa ihminen pyytää Jumalaa tai jotain muuta jumalallista olentoa ryhtymään välittäjäksi jonkun puolesta. Toisena on nöyrä pyyntö, rukous, jossa ihminen pyytää esimerkiksi parantumista. Kolmantena rukouksen muotona voidaan pitää kiitosrukousta, jossa ihminen ylistää Jumalan työtä.

Kaikki uskonnot ja kulttuurit tuntevat rukouksen, jonka vuoksi se sopii kaukoparan-

nusta koskevaan tutkimukseen, joissa on kiinnitetty huomiota suoraan pyyntörukoukseen pikemminkin kuin välittävään esirukoukseen. Tutkimuksissa ei käsitellä eri jumaluuksien tai Jumalan voimaa tai valtaa, koska aihe ei kuulu tutkimusetiikkaan. Rukouksen lisäksi on muita parannustekniikoita, joita tutkitaan kaukoparannuksen eri muotoina. Jotkut näistä liittyvät tiettyyn kulttuurisuskonnollisen perinteen piiriin, kuten buddhalaisuuteen, juutalaisuuteen tai Christian Scienceen (kristillinen tiede). Toiset ovat riippumattomia tämänkaltaisesta perinteestä. Kaikkien parannusmuotojen taustalla on yhteinen tekijä, mikä tarkoittaa ihmisen tietois- en tahdon keskittämistä tietyn tuloksen saavuttamiseksi.

Tiede on suhtautunut näihin tutkimuksiin skeptisesti ja jopa vihamielisesti ja siksi tarkoituk- sellisesti on kaukoparannuk- sen tehoa pyritty tutkimaan tieteellisten normien mukaan. Silloin tällöin on saatu myös

positiivisia tuloksia. Tieteen puolelta tulleet huomautukset ovat ymmärrettäviä, koska tämänkaltaisiin tutkimuksiin liittyy menetelmällisesti selviä ongelmia. Eräs keskeisistä piirteistä esimerkiksi on, etteivät tutkimukseen osallistu- vat henkilöt saa tietää, rukoil- laanko heidän puolestaan vai ei. Tämä on välttämätöntä, jotta tutkimuksesta voitaisiin poistaa ns. plasebovaikutus, millä tarkoitetaan potilaan toivon tai positiivisten odo- tusten tuomaa vaikutusta hänen tilaansa. Toinen kes- keinen kritiikin aihe on ollut, että tutkimukseen on vaikeaa järjestää ns. "kontrolliryhmää" eli ryhmää potilaita, jotka eivät saa kaukoparannusta niin kauan kuin tutkimus kestää. Tämä liittyy esimerkiksi siihen, että rukouksia esitetään kaik- kialla, kuten perheen piirissä ja seurakunnissa ja miten tällöin voidaan valita kontrollipotilaat. Tieteen puolella tehtäisiin mieluummin kaukoparan- nustutkimuksia, joiden koht- eina eivät olisi ihmiset, jotta

voitaisiin tarkkaan määritellä tutkimuskohteen tieteellinen menetelmä.

Vaikka lopullisia todisteita kaukoparannuksen tehosta ihmisruumiiseen ei ole vielä saatukaan, tutkimuksia on syytä jatkaa. Toisaalla on olemassa tieteellisiä tutkimuksia, joissa on tarkasteltu ihmisten uskonnollisuutta, positiivista asennoitumista tai hengellisiin yhteisöihin sitoutumista, joilla kaikilla näyttää olevan myönteistä vaikutusta terveyteen ja hyvinvointiin.

Joidenkin mielestä kaukoparannus "työskentelee" solutasolla ja vaikuttaa bakteereihin, verisoluihin ja muihin ihmisruumiin immunologisiin tekijöihin. Kaukoparannustutkimuksen tarkoituksena on lisäksi määritellä parantu-

mismekanismia ja samalla tutkia, voidaanko parantamismenetelmiä opettaa terveydenhuollon työntekijöille ja maallikoille. Nykyisin on pyritty myös luomaan yhteyksiä tiedeyhteisöjen ja erilaisten parantamiseen keskittyneiden liikkeiden välille. Toivomme, että nämä kaksi, tieteen ja uskonnon maailma, voisivat tukea toisiaan uusin ja ennakkoluulottomin tavoin.

Kirjallisuutta:

Astin John ym: The Efficacy of 'Distant Healing': A Systematic Review of Randomized Trials. *Annals of Internal Medicine* (2000) Vol.32, No 11.

Dossey, I: *Prayer Is Good Medicine* (San Francisco. Harper, 1996).

Galton, F: Statistical inquires into the efficacy of prayer. *Fortnightly Review* (1872), No 12.

Targ, E ym: Can prayer and intentionality be researched? Should they be? *Alternative Therapies* (Nov. 1997), Vol3, No6

"To do is to be" -Sokrates
"To be is to do" -Plato
"Do be do be do" -Sinatra

Silmä muinaisajan Egyptissä

Paul Goodall, FRC

The Rosicrucian Beacon, syyskuu 2001

Muinaisajan ihmiset olivat kovin kiinnostuneita ihmisen kehosta ja antiikin egyptiläiset erityisesti. Heidän mielestään ruumiin eri osiin liittyi erilaisia ominaisuuksia. Sitä paitsi kehon osia käytettiin hieroglyfimerkkeinä, joilla saattoi olla sekä konkreettia että abstraktista merkitystä. Silmä oli Egyptin kirjoituksissa ja kulttuurissa tärkeä ja yleisimmin käytetty ruumiinosa.

Muinaisen Egyptin silmälle antama merkitys johtui sen

merkityksestä ihmisen havaitsemiskyvyille. Sinänsä sen ajateltiin ilmentävän myöskin abstrakteja ominaisuuksia kuten tietoisuutta, älyä, tietoa ja ymmärtämistä. Koska silmä kykenee erottamaan valoa ja pimeyden, siitä tuli myös uskonnollinen symboli. Egyptiläiset uskoivat, että silmistä voi lähteä voimaa, ja tämä varmaankin johti ajan mittaan ”pahan silmän” käsitteeseen.

Jotta olisi voitu estää pahan silmän vaikutusta, alettiin käyttää

silmää muistuttavaa jalokiviamulettia. Tämä wedjat-symboli tunnettiin ”Horuksen silmänä”.

Vaikka silmäsymbolin alkuperä on epävarma, sen käyttö egyptiläisessä ikonografiassa oli laajalle levinnyttä. Silmäsymboli on useimmissa arkeologisissa kaivauksissa löydettyissä amuleteissa. Amuletti on pitkälle tyylitelty ja haukkajumala Horuksen silmän muodossa.

Horus oli Osiriksen ja Isiksen poika ja he olivat egyptiläisten jumalia. Egyptin jumalaistarun mukaan Horus taisteli Setiä, setäänsä vastaan kostaakseen isänsä kuoleman. Taistelussa Set pisti Horusta vasempaan silmään, joka meni puhki ja pirstoutui palasiksi. Thot, viisauden ja kirjoituksen jumala paransi silmän magialla. Tapahtumasta kerrotaan monia myyttejä ja joidenkin mukaan Hathor paransi Horuksen silmän.

Tästä silmänsärkymismyytistä saatiin ajatus osien käyttämisestä laskumenetelmänä. Tässä oli kyse wedjatin tietyistä osa-arvoista, jolloin kukin osa

wedjatista edusti murto-osaa muistuttavaa arvoa. Hieroglyfioissa näitä osia käytettiin ilmaisemassa lukuja. Näiden lukuosien summa oli kuitenkin yhteenlaskettuna 63/64, jolloin kyse ei ollut yhdestä kokonaisuudesta. Egyptiläiset arvelivat, että Thotin magiikka muodosti tämän puuttuvan osan, joka oli 1/64.

Haukkajumalan Horuksen molemmat silmät edustivat kaksinaisuutta, dualiteettia. Oikea silmä edusti aurinkoa ja vasen kuuta. Hautajaisamuletissa käytettiin kummassakin silmässä eri materiaalia, aurinkosilmä tehtiin punaisesta jaseperista (kvartsilaji) ja kuusilmä lapis lazulista (sininen mineraali). Molemmat silmät esitettiin usein yhtäikaa ja tavallisesti ne maalattiin arkun vasemmalle eli itäisivulle. Muumio voitiin sijoittaa myöskin vasemmalle kyljelleen siten, että se voi käyttää näitä silmiä. Tosiasiassa kuollut asetettiin usein katsomaan itään eli elämäänsä päin mieluummin kuin länteen eli aliseen maailmaan. Tämä viittaa siihen, etteivät

egyptiläiset ajatelleet koko ajan kuolemaa (1). Silmäpiirroksia oli myös veneissä, niin että ne näkisivät tiensä ja suojelisivat merimiehiä. Tätä käytäntöä voitavata vieläkin.

Suojelu oli wedjatamulettiin liittyvä tärkein aihe. Sitä käytettiin hyvin paljon. Wedjatmerkki liitettiin tavallisesti amuletteihin ja jalokiviin. Käytettiin myös wedjat-laattaa. Tämä asetettiin ruumiin balsamointia varten tehdyn haavan päälle, jonka läpi nestettä poistettiin. Pyhää suojelevaa silmää käytettiin myöskin koristeellisissa rintalevyissä. Myös siivellisiä silmiä käytettiin jumalilla ja kuninkailla.

Eräs pyhän silmän käyttötapa on peräisin mytologiasta, jolloin sitä käytettiin uhraus-symbolina. Tällöin sen tarkoitti, että Horus antoi parannetun silmän isälleen, Osirikselle. Tästä aiheesta on monenlaisia muunnoksia etenkin Egyptin historian myöhäisvaiheessa.

Silmän symboliikka ei liity pelkästään Egyptiin. Kaikialla antiikin maailmassa silmää pelättiin ja kunnioitettiin. Nykyäänkin silmä on mahtava esoteerinen symboli. Se esiintyy vieläpä Yhdysvaltain rahassa. Silmä on moniselitteinen symboliikaltaan ja se on samalla egyptiläisen taiteen esteettinen testamentti.

Alaviite

1. Bob Brier. *Ancient Egyptian Magic*. Quill New York, 1981, s. 121

Kirjallisuutta

Richard Wilkinson. *Reading Egyptian Art*. Thames and Hudson, 1992.
Maria Carmela Betro. *Hieroglyphics*. Abbeville Press, 1996.
Bob Brier. *Ancient Egyptian Magic*. Quill New York, 1981.
Antohy Stevens. *Adriane's Clue: A Guide to the Symbols of Humankind*. Allen Lane, 1998.
Barbara Watterson, *Gods of Ancient Egypt*, Sutton, 1996.

Jumala, minulle sinä olet tämän ilmakehän happea, jota minä hengitän näillä sinun luomillasi hengityselimillä keuhkoihin, ja kun minä oivalsin tämän ja sen, mikä minä olen ja mistä tämä minä pohjimmiltaan koostuu, ja se koostuu keuhkoihin hengitetystä ilmasta. Ja kun minä ymmärsin tämän minusta tuli sanan varsinaisessa merkityksessä elävä sielu ja juuri tämän asian ymmärtäminen teki minulle mahdolliseksi sellaiset käsitteet, kuin psyykkisen tajunnantoiminta ja yleensä elämän mahdollisuus.

U.P.E.A

Mystikon Elämänohjeet RUUSURISTILAISEN ELÄMÄNOHJEET

Ohjeet on yhdistetty vanhoista ja uudemmissa RC- käsikirjoituksista. Ne on tarkoitettu jäsenille, jotka omassa jokapäiväisessä elämässään tahtovat noudattaa ruusuristiläisiä ihanteita. Ohjeita voi soveltaa, vaikka elää nykyaikaista länsimaista elämää. Ohjeet on Rosenkors Handbokista.

2. Mennessäsi nukkumaan kiitä Jumalaa menneestä päivästä ja sen mahdollisuuksista. Pyydä Kosmista nukkuesasi käyttämään tietoisuuttasi psyykkiseen työhön hyväksi katsomallaan tavalla ja nukahda mielessäsi harmonian ja rakkauden ajatukset sekä visualisoi sisäinen minäsi osana Jumalan tajuntaa.